

2.	P	Neža Praška, devica	Otoče	17.30	za pomoč v stiski
3.	T	Kunigunda, cesarica	Kamna Gorica	17.30 18.00	† Dušana Betona sestaneč za starše birmancev
4.	S	Kazimir, kralj	Ljubno	9.00	dekanijska konferenca, po namenu maše v fari ne bo
5.	Č	Hadrijan, mučenec	Dobrava	17.30	† Darka Štularja, obl.
6.	P	Miroslav, opat prvi petek	Kamna Gorica	12.00 17.00	obhajam starejše in bolne križev pot, † Marijo Šimnic
7.	S	Perpetua in Felicitas, muč.	Dobrava	17.00	† Frančiško Pretnar, 7. dan
8.	N	3. POSTNA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	za farane
9.	P	Frančiška Rimska, red.	Otoče	17.30	po namenu
10.	T	40. mučencev iz Armenije	Kamna Gorica	17.30	†† Micko in Marka Arh
11.	S	Benedikt, škof	Kamna Gorica		spuščanje barčic- gregorčkov
12.	Č	Inocenc, papež GREGORJEVO	Dobrava	17.30	† Marijo Šinkovec
13.	P	Patricija, mučenka	Kamna Gorica	17.00 17.30	križev pot † Marijo Iskra
14.	S	Matilda, kraljica	Kamna Gorica	17.00	† Dušana Betona
15.	N	4. POSTNA NEDELJA	Dobrava	8.00	†† Pecarjeve

PRIPOROČAM SE ZA MAŠNE NAMENE.

Hvala vsem, ki ste v soboto, nedeljo in ponedeljek predlagali člane za sestav ŽPS in GS. V tem tednu bom predlagane še povprašal, če izvolitev sprejmejo. Potem bom izbrane predstavil nadškofu, ki jih bo imenoval, potem pa jih bom predstavil župnijskemu občestvu. Ustanovno sejo bi imeli v torek 17. 3. po večerni maši. Prosim, da si za to rezervirate čas. Pred birmo, ki je letos kanonična, v sredo 22. 4. po maši, pa se boste z nadškofom msgr. Stanislavom Zoretom že srečali v živo.

Vabljeni k ogledu filma Eksodus 1945 - naša kri, ki bo 1. 3. ob 14. 30 in v torek 10. 3. ob 18h v Linhartovi dvorani – kinu – v Radovljici.

zdala župnija Kamna Gorica. Odgovarja: Marko Avsenik, žup. upravitelj.
El. naslov: marko.avsenik@rkc.si Telefon: 041 614 964

ŽUPNIJSKI LIST

ŽUPNIJE KAMNA GORICA

Letnik 3. Št. 5. (od 1. 3. do 15. 3. 2026)

MOLITEV ZA DOMOVINO PRED VOLITVAMI V DRŽAVNI ZBOR

Sveti Duh, večna Modrost,
ti vse čudovito urejaš in vodiš.

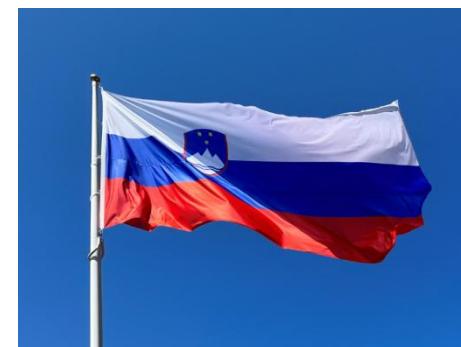
Prosimo te, vodi nas, da
bomo na volitvah izvolili sposobne
in modre voditelje države,
ki bodo resnično delovali za
skupno dobro.

Podpri vse volivce,
da se volitev odgovorno udeležijo
in oddajo svoj glas za tiste,
ki se zavzemajo za pravičnost in življenje,
za dobrobit družin in otrok, bolnih in slabotnih;
ki jim je resnično mar za zdravo okolje,
duhovno dobrobit ljudi in versko svobodo.

Navdihuj nas, da izvolimo ljudi,
ki bodo dostojno predstavljali
našo državo v svetu.

Naj vsi skupaj gradimo
Božje kraljestvo na zemlji,
ki je kraljestvo miru, pravičnosti
in ljubezni. Amen.

Marija, Pomočnica kristjanov,
prosi za nas!

p. Henri Didon: RAZMIŠLJANJA ZA POSTNI ČAS 1

Bližala se je ura, ko bo Jezus za nas pretrpel smrt na križu. Ni več delal znamenj, ki so jih nekateri zahtevali od njega. Namesto tega je preklel smokvo, ker ne daje sadov, in se je do naslednjega dne posušila. Mnogi bi rekli: »Čemu kletev, saj še sploh ni bil čas za smokve. Smokve vendar ne zorijo v mesecu nisanu...« **A Jezus od ljudi že zdaj pričakuje sadov.** Sovrašтво proti Jezusu bo naraščalo... Kljub temu se bo Jezus iz Galileje napotil v Jeruzalem. Pred vstopom se bo nad njim razjokal, ki ni spoznalo časa svojega obiskanja.

Pritisk romarjev v Jeruzalemu ob veliki noči je bil tolikšen, da so se mnogi ustavili zunaj zidovja mesta, v predmestjih in malih sosednjih vaseh, v dvorcih ali celo v šotorih, napravljenih, da sprejmejo goste, prijatelje in tujce. Galilejci so se običajno ustavili ob pobočjih Oljske gore, ob poteh, ki vodijo proti Betfagi in Betaniji. V skupnih prenočiščih so prenočevali. Ko se je zdanilo, so prihajali v tempelj, hodili čez dan po mestu in se zvečer vračali spat v prenočišče ali pa v sosednje trge. Verjetno je Jezus zato enkrat v teh dneh sprejel gostoljubnost svojega prijatelja Lazarja, ki je živel v Betaniji. Z Betfage, vasi, ki stoji pod Oljsko goro, se bo z osličkom napotil v mesto.

Z Oljske gore se lepo vidi mesto Jeruzalem: na zahodu, za Cedronsko dolino, v kateri je tudi vrt Getsemani, je mesto, zgrajeno na petih gričih: Ofli, Sionu, Akri, Betzetu in Moriji – ta je na sredini, na tem griču naj bi Abraham daroval svojega sina Izaka, pa mu ga ni bilo treba. Na Moriji bo stal tempelj kot krona mesta... Skupnost svetih stavb v mestu je predstavljala pravilen četverokotnik, katerega stranica je bila dolga 500 komolcev (komolec je pri Judih meril 45 centimetrov). Mesto je bilo obdano z mogočnim zidovjem in nasipi. Zgledalo je veličastno, imelo je grozen pogled trdnjave, obenem krasno prikazen palače.

Vsa duša, ves verski in narodni duh Izraela je bil tu. Nič ni bilo za Izraelce bolj svetega kakor to zidovje in ta zemlja, ki jo je sam Bog izbral, da bi tu prebival s svojim ljudstvom. Umreti in ne videti Jeruzalema je bilo za Juda prekletstvo. A ne le videti: tam tudi moliti in darovati. Še danes Izraelci prihajajo v to mesto iz vsega sveta, da bi se dotaknili vsaj zemlje tega kraja, da bi jo poljubili, pred njo vzdihovali in jo močili s svojimi solzami in da bi podžigali svoje upe v molitvi ob zidu žalovanja, preostanku mogočnega mesta.

Ko so romarji vstopili v mesto skozi ena izmed osmih vrat, ki so vodila v mesto (Jezus je na cvetno nedeljo izpričano vstopal skozi Zlata vrata, ki se odpirajo na vzhod -. križarji so jih kasneje zazidali in jih odpirali v času velikega tedna, potem pa spet zazidali, podobno kot se to dogaja s svetimi vrati v Rimu na sveto leto), so se znašli v sprednjem prostoru, obsežnem dvoru poganov, ki je bil dostopen vsem: tako moškim kot ženskam, poganom kot Judom, tako izobčencem in krivovercem kot pravovercem, tako nečistim kot očiščenim. V njem so se moški ločili od žensk... Po 15 stopnicah so potem mogli vstopiti skozi bronasta Nikanorjeva vrata (venčana z mogočnim stolpom) v prostor, kjer so duhovniki prepevali in igrali vstopne psalme... V notranji dvor se je moglo vstopiti skozi 13 vrat, ki so prebadala 20 komolcev visoko obzidje. A pred vrati je bilo na 13 stebrih napisano, da smejo naprej samo Judje, pa še to samo tisti, katerih njihova vera ali kaka nezakonita nečistost ni storila nevrednih, da vstopijo... Kdor bi se prekršil in bi nevreden vstopil, bi bil lahko kaznovan s smrtjo. Blizu vrat je bilo postavljenih 13 pušic, namenjenih za darove

pobožnih Izraelcev. Če si stopil skozi ta vrata, si se znašel na 14 stopnicah, ki so skozi 4 vrata na severu in 4 vrata na jugu vodile v notranji dvor (iz katerega so potem izstopali skozi ena vrata). Ta dvor je bil spet obdan z 25 komolcev visokim obzidjem. Nad notranjim dvorom, v katerem je bil prostor za Izraelce in Izraelke ločen, se je dvigal dvor duhovnikov, v katerem je veliki žrtvenik žgalnih darov zasedal osrednje mesto. Za njim je bilo svetišče (Hieron), kjer je stanoval Bog – Jahve. Dvokrilna vrata, okrašena z zlatom, na vrhu pa z orjaško zlato vinsko trto, so zapirala vhod v svetišče. Notranjost svetišča je bila s širokim babilonskim zagrinjalom, na katerem so bili narisani kerubini z velikimi perutmi, razdeljena na dva dela. V prednjem delu je bila ob severnem zidu miza, na katero so polagali kruh, ob južnem pa miza s zlatim sedem-ramnim svečnikom. V sredini svetišča je bil kadilni oltar, na katerem se je žgalo dvakrat na dan, zjutraj in zvečer, kadilo v čast Jahveju. **Za zagrinjalom ni bilo ničesar.** Najsvetejše je bilo prazno. Odkar je bila Skrinja zaveze Izraelcem odvezeta, **ni bilo v tem delu drugega kakor le temelj (Šetija), resen simbol Tistega, ki vse nosi.**

Judovski tempelj je spominjal na templje Egipta in vsega starega veka. Ista ideja je navdihovala arhitekturo: tempelj je bil bistveno bivališče božanstva. **V krščanskih templjih (cerkvah) bivata človek in Bog skupaj; stari templji pa so bili pridržani le Bogu.** On je bil v njih sam. Svetišče je bil njegov hram, »celica«. Nepristopen je bil vsem razen velikemu duhovniku, ki je sem mogel vstopiti zelo redko, običajno samo enkrat na leto. Ta hram je bil obdan z lopami in dvoranami, v katerih so se zbirali različni ljudje različnih stanov in tudi ti zgolj oziraje se na vrednost posameznika. Egipčani so npr. z orjaškimi piloni zapirali prostor neposvečenim. Judje pa so imeli še višjo pregrado, saj je bila na 13 stebrih zagrožena smrt vsem tistim, ki vstopajo nevredni. Tako se je pri njih utrjeval strah pred veličastvom Jahveja. Duhovniki in leviti so se smeli dotakniti le zidovja svetišča, sveto ljudstvo ga je smelo gledati le od daleč. Pogani (ne Judje) pa so videli le dim, ki se je vil iznad kadilnega oltarja.

Tu, na dvoru poganov (sprednjem prostoru) se je zgodilo veliko opisanih prizorov iz Jezusovega življenja. Ko so se bližali veliki prazniki, posebno velikonočni, se je množica gnetla po prostornih galerijah tempeljskega prostora. Prihajala in odhajala je s šumom in hrupom. Menjalci so tu postavili svoje mize. Vse to, kar je bilo potrebno za umivanje in darovanje, se je moglo kupiti le za svete novce. Menjavali so navadne novce za svete in kljub prepovedi spreminjali ta prostor v tržnico. Trgovci so zasedli del dvora, kamor so gonili kakor v klavnico cele črede volov, bikov, telet, ovc in jagnjet. Prodajalci golobov, grlic in vrabcev so se naselili ob strani šotorov, kjer se je prodajala sol, olje, kadilo in vse to, kar se je potrebovalo za daritev. Živalski kriki so se mešali s hrupom množice, glas kupcev z razgovori farizejev in saducejev. Poželjivost po dobičku je porajala sramotne zlorabe tudi med tistimi, ki bi morali biti nepodkupljivi sodniki in neizprosni cenilci. Učitelji (rabiji) so uporabljali lepe besede, če je šlo za ugled templja: nihče ni smel vstopiti s svojimi čevlji in torbami, če si ni prej otrešel prahu s svojih nog..., a uporaba prostora ni več priličila templju, ampak tržnici. Ta prizor je Jezusa zagotovo večkrat spravljal v nevoljo. Enkrat bo moral reči. Ko bo vstopil v tempelj, bo izgnal vse, ki so v templju prodajali in kupovali. Menjalcem denarja bo prevrnil mize, prodajalcem golobov pa klopi in jim rekel: Pisano je: **»Moja hiša se bo imenovala hiša molitve, vi pa iz nje delate razbojniško jamo«** (Mt 21,12-13).